

Raportarea activelor intangibile în România: armonizarea dintre standardele internaționale și raportarea de sustenabilitate (ESG)

Dr. Mărioara HRIȚCAN

Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

E-mail: hritcan.maria@usm.ro

Abstract

In a continuously changing global economic environment, the evaluation and reporting on intangible assets are becoming increasingly complex and essential for accurately reflecting a company's value. The national regulations (the Order of the Minister of Public Finance No. 1,802/2014 and the Order of the Minister of Public Finance No. 2,844/2016) and international standards (IAS/IFRS and US GAAP) address these challenges in different ways, generating difficulties in the consistent application of accounting principles. This article aims to analyze the practical challenges related to the recognition, evaluation, and reporting on intangible assets in the context of the new sustainability requirements introduced by CSRD and ESRS, as well as international accounting standards. The paper seeks to highlight how ESG-relevant intangibles (green patents, energy efficiency software, intellectual capital, brand, and reputation) can be approached from both accounting and managerial perspectives, providing guidance for practitioners in aligning financial reporting with sustainability reporting. Through this approach, the article contributes to consolidating an integrated perspective that supports companies in the transition towards coherent, comparable, and forward-looking reporting, in which financial and non-financial performance become interdependent.

Keywords: intangible assets, IAS 38, OMPF No. 1,802/2014, US GAAP, CSRD, ESRS, ESG, sustainability

Termeni-cheie: active intangibile, IAS 38, OMFP nr. 1.802/2014, US GAAP, CSRD, ESRS, ESG, sustenabilitate

Clasificare JEL: M41, M48, M49, E22, Q56

To cite this article: Hrițcan, M. (2025), *Raportarea activelor intangibile în România: armonizarea dintre standardele internaționale și raportarea de sustenabilitate (ESG)*, CECCAR Business Review, N° 9, pp. 20–27, <http://dx.doi.org/10.37945/cbr.2025.09.03>

1. Introducere

În ultimele decenii, structura valorii corporative s-a modificat radical, activele intangibile ajungând să depășească 70% din capitalizarea de piață a companiilor listate la nivel global (Ocean Tomo, 2020). Brandurile, portofoliile de clienți, brevetele, know-how-ul tehnologic sau software-ul reprezintă nu doar resurse competitive, ci și factori critici pentru sustenabilitatea pe termen lung. Totuși, contabilitatea tradițională continuă să fie ancorată preponderent în raportarea activelor tangibile, ceea ce creează un decalaj între valoarea contabilă și cea de piață ale întreprinderilor (Lev & Gu, 2016).

În acest context, provocările privind recunoașterea, evaluarea și raportarea activelor intangibile devin esențiale. IAS 38 *Active intangibile* stabilește criterii stricte privind identificarea și controlul acestora, dar exclude de la capitalizare elemente precum reputația sau brandul creat intern. Prin subsecțiuni dedicate (ASC 350, ASC 985-20, ASC 350-40), US GAAP oferă reguli detaliate pentru situații particulare (software, goodwill, publicitate), însă generează o complexitate crescută pentru practicieni (FASB, 2017).

La nivel național se aplică Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, cu modificările și completările ulterioare, și Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, cu modificările și completările ulterioare, armonizate cu directivele europene, iar recent Ordinul ministrului finanțelor nr. 85/2024 pentru reglementarea aspectelor referitoare la raportarea privind durabilitatea a introdus cerințe legate de raportarea de sustenabilitate.

Integrarea factorilor ESG (de mediu, sociali și de guvernanță — *environmental, social, and governance*) schimbă paradigma: reputația, inovațiile verzi, capitalul uman sau infrastructura digitală nu mai sunt doar resurse intangibile greu de măsurat, ci și determinante ale performanței sustenabile. Directiva privind Raportarea Corporativă de Sustenabilitate (CSRD — Corporate Sustainability Reporting Directive — Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi) și Standardele Europene de Raportare privind Durabilitatea (ESRS — European Sustainability Reporting Standards) impun raportarea integrată a acestor elemente, prin prisma dublei materialități, ceea ce creează o presiune suplimentară pentru profesia contabilă și guvernanța corporativă (EFRAG, 2024a).

2. Cadrul normativ și evoluțiile legislative

Pentru a evidenția cadrul normativ actualizat privind raportarea activelor intangibile și a cerințelor de sustenabilitate, am sintetizat în Tabelul 1 principalele reglementări naționale, internaționale și europene, alături de domeniul vizat și elementele lor definitorii. Acest tablou comparativ oferă o imagine de ansamblu asupra etapelor legislative și a convergenței dintre raportarea financiară și cea de sustenabilitate.

Tabelul 1. Reglementări contabile naționale, internaționale și europene aplicabile activelor intangibile și raportării ESG

Nivel	Reglementare/Standard	Domeniu vizat	Elemente-cheie
Național	OMFP nr. 1.802/2014	Reguli contabile generale	Definirea și evaluarea activelor intangibile; excluderea fondului comercial intern
	OMFP nr. 2.844/2016	IFRS pentru entitățile de interes public	Aliniate cu IAS 38/IFRS 3 <i>Combinări de întreprinderi</i> /IFRS 13 <i>Evaluarea la valoarea justă</i>
	OMF nr. 85/2024	Raportarea de durabilitate	Obligații introduse prin intermediul CSRD/ESRS; principiul dublei materialități
Internațional	IAS 38, IFRS 3, IFRS 13	Activele intangibile și combinările de afaceri	Recunoașterea, evaluarea și testarea pentru depreciere
	US GAAP (ASC 350, 985-20, 350-40)	Activele intangibile	Reguli detaliate, mai restrictive, pentru software, goodwill etc.
European	Directiva CSRD	Raportarea de sustenabilitate	Extinderea ariei companiilor raportoare
	Standardele ESRS	Standardele de raportare a factorilor ESG	Dubla materialitate, indicatori ESG specifici

Sursa: Prelucrare proprie

La nivel național se aplică în continuare OMFP nr. 1.802/2014, care reprezintă reglementările contabile conforme cu directivele europene și stabilește regulile generale privind recunoașterea și evaluarea activelor intangibile. Acesta menține interdicția capitalizării fondului comercial creat intern, în linie cu dispozițiile IAS 38, și prevede recunoașterea numai a acelor active intangibile care pot fi identificate și aduc beneficii economice viitoare certe. Ulterior, prin OMFP nr. 2.844/2016, țara noastră a consolidat aplicarea IFRS pentru entitățile de interes public, asigurând o mai mare armonizare cu reglementările internaționale. Cel mai recent, OMF nr. 85/2024 marchează o etapă de cotitură prin introducerea raportării de sustenabilitate, transpunând cerințele Directivei CSRD și aliniindu-se standardelor ESRS. Astfel, raportarea financiară devine legată inseparabil de raportarea factorilor ESG, prin aplicarea principiului dublei materialități și obligația de auditare a informațiilor nonfinanciare.

Pe plan internațional, cadrul normativ este dominat de standardele emise de IASB și FASB. IAS 38 definește activele intangibile drept resurse identificabile, necorporale și controlate de entitate, impunând reguli stricte pentru capitalizarea și evaluarea lor. În completare, IFRS 3 obligă companiile să recunoască separat de goodwill activele intangibile achiziționate în contextul combinărilor de întreprinderi, iar IFRS 13 introduce criterii clare pentru evaluarea acestor elemente la valoarea justă. În paralel, US GAAP adoptă o abordare mai bazată pe reguli, cu secțiuni distincte pentru goodwill (ASC 350), software (ASC 350-40) sau produsele informatice destinate vânzării (ASC 985-20). Acest cadru oferă o rigoare sporită, dar complică aplicarea și generează diferențe semnificative față de IFRS.

La nivel european, reforma majoră este adusă de Directiva CSRD, care extinde sfera companiilor obligate să raporteze aspecte de durabilitate, și de Regulamentul delegat (UE) 2023/2772 al Comisiei din 31 iulie 2023 de completare a Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele de raportare privind durabilitatea, care introduce standardele ESRS. Acestea instituie obligația raportării integrate, conform principiului dublei materialități, și consolidează transparența informațiilor ESG în raport cu piața de capital și stakeholderii. Din anul 2024, companiile mari din România sunt obligate să aplice aceste standarde, ceea ce creează o presiune suplimentară pentru profesioniștii contabili în legătură cu recunoașterea și raportarea activelor intangibile cu relevanță ESG.

3. Provocări metodologice legate de recunoașterea și evaluarea activelor intangibile

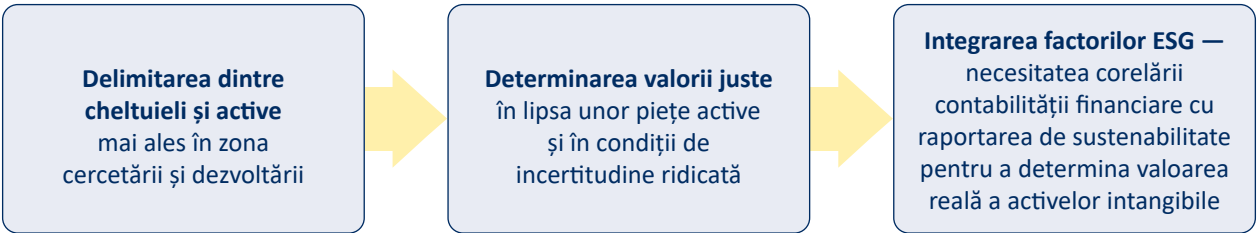
Activele intangibile reprezintă una dintre cele mai controversate și complexe categorii din contabilitate, tocmai din cauza caracterului lor necorporal și a dificultății de a demonstra controlul și beneficiile economice viitoare. Literatura de specialitate subliniază că principala provocare este distincția dintre costurile de cercetare și cele de dezvoltare, prima categorie fiind recunoscută drept cheltuială, iar cea de-a doua putând fi capitalizată doar în condițiile stricte prevăzute de IAS 38 (Lev & Gu, 2016). În practică, această delimitare este dificilă, mai ales în cazul industriilor bazate pe inovație (tehnologie, industria farmaceutică, inteligența artificială), unde fazele proiectelor nu sunt clar separabile.

O altă dificultate semnificativă este evaluarea la valoarea justă. IFRS 13 impune utilizarea prețurilor de piață observabile, însă pentru majoritatea activelor intangibile (brevetele, know-how-ul, relațiile cu clienții) nu există piețe active, ceea ce creează obligația de a recurge la metode de evaluare indirecte: metoda venitului (*discounted cash flow*), metoda costului sau cea a pieței prin comparații (Reilly & Schweih, 2016). Aceste tehnici presupun un grad ridicat de judecată profesională, conducând la o subiectivitate inevitabilă în raportarea financiară.

În contextul US GAAP, dificultățile derivă din natura prescriptivă a standardelor. Deși oferă mai multe ghiduri detaliate (ASC 350 pentru goodwill și activele intangibile, ASC 985-20 pentru software-ul destinat vânzării, ASC 350-40 pentru software-ul utilizat intern), aplicarea lor implică o complexitate crescută, iar tratamentele diferă de IFRS, ceea ce complică raportarea companiilor multinaționale (FASB, 2017). Din perspectivă practică, cercetările recente (KPMG, 2022; PwC, 2023) arată că principala problemă întâmpinată de entități este incertitudinea fluxurilor viitoare de numerar aferente activelor intangibile. Valoarea unui brevet sau a unui software

depinde de factori multipli (adoptația pieței, reglementările, riscurile legate de reputație), care fac dificilă estimarea beneficiilor economice. În plus, globalizarea și digitalizarea au adus în prim-plan capitalul intelectual și brandul, elemente esențiale pentru competitivitate, dar imposibil de recunoscut în situațiile financiare dacă sunt create intern.

Integrarea dimensiunii ESG adaugă o nouă complexitate. Active precum software-ul de monitorizare a emisiilor de carbon, tehnologiile de eficiență energetică, patentele verzi sau chiar capitalul uman și reputația legată de responsabilitatea socială devin factori generatori de valoare majori. Totuși, IAS 38 și US GAAP nu oferă un tratament explicit pentru aceste active relevante pentru raportarea ESG, ceea ce duce la o lacună între informațiile financiare și cele de sustenabilitate (EFRAG, 2024a). În practică, aceste elemente se regăsesc mai degrabă în raportările nonfinanciare (CSRD, ESRS) decât în bilanțurile tradiționale. Astfel, se conturează trei mari provocări metodologice, prezentate în figura de mai jos.

Provocări metodologice privind integrarea factorilor ESG

Sursa: Prelucrare proprie

Prin urmare, recunoașterea și evaluarea activelor intangibile rămân un domeniu cu un grad ridicat de subiectivitate, unde convergența dintre contabilitate și sustenabilitate poate contribui la crearea unui cadru mai transparent și mai relevant pentru utilizatorii informației financiare.

4. ESG și activele intangibile: o matrice conceptuală

Integrarea dimensiunii ESG în contabilitatea activelor intangibile reprezintă o provocare majoră pentru profesioniștii contabili și factorii de decizie. Matricea conceptuală prezentată în tabelul următor evidențiază principalele corelații între factorii de sustenabilitate și categoriile de active intangibile.

Tabelul 2. Corelații între dimensiunile ESG și principalele categorii de active intangibile

Dimensiuni ESG	Active intangibile relevante	Impact contabil și managerial
De mediu (E)	Brevetele pentru tehnologii verzi, software-ul pentru monitorizarea emisiilor de carbon, know-how-ul privind eficiența energetică	Recunoaștere dificilă conform IAS 38; valoare ridicată în raportările ESG (CSRD, ESRS E1 <i>Schimbări climatice</i>)
Socială (S)	Capitalul intelectual, capitalul uman (competențe, training), brandul și reputația, relațiile cu clienții	Impact asupra performanței pe termen lung; active dificil de capitalizat; reflectate prin raportări nonfinanciare (ESRS S1–S4)
De guvernanță (G)	Procedurile și sistemele informatice pentru conformitate, proprietatea intelectuală privind securitatea datelor, mecanismele de control intern	Relevanță în contextul transparenței și al guvernanței corporative; asociate riscurilor de conformitate și legate de reputație

Sursa: Prelucrare proprie

✓ **Dimensiunea E (de mediu)** aduce în prim-plan brevetele și tehnologiile verzi, know-how-ul privind reducerea emisiilor de carbon sau software-ul pentru raportarea de sustenabilitate. Deși aceste resurse generează valoare economică pe termen lung, IAS 38 și US GAAP nu prevăd criterii clare pentru capitalizarea lor atunci când sunt dezvoltate intern, ceea ce creează o asimetrie între valoarea de piață și cea contabilă (Barth *et al.*, 2017). În schimb, directivele și standardele europene (CSRD și ESRS E1) obligă companiile să raporteze aceste active ca factori determinanți ai performanței climatice.

✓ **Dimensiunea S (socială)** este strâns legată de capitalul uman și intelectual — competențele angajaților, reputația organizației, brandul sau relațiile cu clienții. Studiul lui Lev și Gu (2016) a demonstrat că aceste elemente pot explica diferența dintre valoarea de piață și cea contabilă ale multor companii, în special în sectoarele de servicii și tehnologie. Totuși, nici IAS 38 și nici OMFP nr. 1.802/2014 nu permit recunoașterea brandului sau a capitalului uman creat intern, ceea ce limitează relevanța situațiilor financiare. Raportările nonfinanciare (ESRS S1–S4) vin să compenseze acest deficit prin indicatori de diversitate, incluziune și formare profesională.

✓ **Dimensiunea G (de guvernanță)** este asociată cu mecanismele interne de control, procedurile de conformitate, proprietatea intelectuală privind securitatea datelor și sistemele informatice de guvernanță. Acestea au un rol critic în consolidarea transparenței și în reducerea riscurilor privind reputația (OECD, 2023). Deși în multe cazuri aceste resurse sunt tratate drept cheltuieli ale perioadei, în contabilitatea tradițională, din perspectiva factorilor ESG, ele constituie investiții strategice care asigură reziliența organizațională.

În concluzie, matricea ESG–active intangibile relevă o decalare între contabilitatea financiară și raportările de sustenabilitate. Dacă standardele contabile actuale se bazează pe criterii stricte de recunoaștere și evaluare, raportările ESG pun accentul pe materialitatea extinsă și pe relevanța pentru stakeholderi. Această dualitate subliniază necesitatea unei convergențe conceptuale în care activele intangibile asociate factorilor ESG să fie tratate nu doar ca elemente narative din rapoartele de sustenabilitate, ci și ca resurse contabile cu valoare economică demonstrabilă.

5. Implicații practice și recomandări privind raportarea activelor intangibile în contextul factorilor ESG

Analiza comparativă a reglementărilor și practicilor contabile scoate în evidență o serie de dificultăți recurente întâlnite de companii în procesul de recunoaștere, evaluare și raportare a activelor intangibile. În Tabelul 3 sunt sintetizate principalele implicații identificate în literatura de specialitate și în practică, alături de recomandările aferente pentru profesioniștii contabili și factorii de decizie.

Tabelul 3. Implicații practice și recomandări privind raportarea activelor intangibile în contextul factorilor ESG

Domeniu	Implicații practice	Recomandări
Recunoașterea și delimitarea	Dificultăți în separarea cheltuielilor de cercetare de cele de dezvoltare; excluderea brandului și a reputației create intern (IAS 38, OMFP nr. 1.802/2014)	Clarificarea ghidajelor naționale; elaborarea unor metodologii sectoriale de delimitare; dialog între CECCAR și mediul academic
Evaluarea	Lipsa piețelor active pentru brevete, know-how sau relațiile cu clienții duce la estimări subiective.	Utilizarea metodelor multiple (DCF, cost, piață) și documentarea riguroasă; implicarea evaluatorilor autorizați
Raportarea ESG	Activele intangibile relevante în ceea ce privește factorii ESG nu sunt reflectate în bilanț, ci apar doar în raportările nonfinanciare (CSRD, ESRS).	Dezvoltarea unor indicatori comuni pentru raportarea financiară și cea ESG; ancorarea raportării în principiul dublei materialități

Domeniu	Implicații practice	Recomandări
Guvernanța și transparența	Risc de <i>greenwashing</i> (spălare ecologică) și raportări neuniforme	Implementarea unor mecanisme de audit și asigurare limitate; creșterea rolului profesiei contabile în verificarea datelor ESG
Convergența internațională	Divergențe între IFRS și US GAAP privind tratamentul activelor intangibile	Promovarea unui cadru de convergență globală (IASB–FASB) și alinierea la raportările ESG (EFRAG, 2024b)

Sursa: Prelucrare proprie

Implicațiile practice ale raportării activelor intangibile în contextul actual sunt multiple și vizează atât nivelul național, cât și pe cel internațional. În primul rând, recunoașterea și delimitarea între cheltuieli și active rămân problematice. În România, conform OMFP nr. 1.802/2014, doar costurile de dezvoltare care îndeplinesc criteriile de recunoaștere pot fi capitalizate, în timp ce brandul și reputația dezvoltate intern sunt excluse, ceea ce creează o discrepanță majoră față de valoarea reală de piață a companiilor (Lev & Gu, 2016). O soluție ar putea fi elaborarea unor metodologii sectoriale și consolidarea rolului organismelor profesionale în ghidarea aplicării unitare. În al doilea rând, evaluarea activelor intangibile rămâne marcată de un grad ridicat de subiectivitate. Lipsa unor piețe active obligă entitățile la utilizarea unor metode indirecte, precum fluxurile de numerar actualizate sau comparațiile de piață (Reilly & Schweihs, 2016). Aceste abordări presupun însă ipoteze sensibile care pot conduce la variații semnificative ale valorii raportate. În acest sens, implicarea evaluatorilor autorizați și documentarea riguroasă devin imperative pentru credibilitatea situațiilor financiare.

Un aspect esențial îl constituie integrarea factorilor ESG. Active precum brevetele verzi, software-ul de raportare a emisiilor de carbon sau capitalul intelectual relevant pentru sustenabilitate nu sunt reflectate în bilanț, fiind raportate doar conform CSRD și ESRS. Astfel, apare o fractură între raportarea financiară și cea de sustenabilitate (Barth *et al.*, 2017). O recomandare pragmatică este dezvoltarea unor indicatori comuni care să permită corelarea datelor financiare cu cele nonfinanciare și să sprijine principiul dublei materialități. De asemenea, guvernanța și transparența sunt puse la încercare. Riscul de *greenwashing* — raportarea selectivă sau cosmetizată a performanței factorilor ESG — subminează credibilitatea informațiilor. În acest sens, auditarea și asigurarea limitată a raportărilor ESG prevăzute de OMF nr. 85/2024 reprezintă o măsură necesară, dar succesul depinde de formarea continuă a profesioniștilor contabili (KPMG, 2022). În final, o problemă structurală este lipsa convergenței internaționale. IFRS și US GAAP continuă să difere în ceea ce privește tratamentul activelor intangibile, ceea ce creează dificultăți pentru companiile multinaționale. Totodată, raportările ESG nu sunt încă integrate în mod uniform în cadrul financiar. O recomandare este consolidarea dialogului IASB–FASB și alinierea cu standardele europene de sustenabilitate (EFRAG, 2024c) în scopul creării unui cadru unitar și comparabil.

6. Concluzii și perspective — necesitatea armonizării contabilității activelor intangibile cu raportarea de sustenabilitate

Creșterea ponderii valorii create de activele intangibile a accentuat decalajul dintre valoarea contabilă și cea percepută de piață. În lipsa unor piețe active și a unor criterii uniforme de capitalizare pentru multe active intangibile create intern, raportarea financiară rămâne incompletă, iar relevanța pentru deciziile investitorilor se erodează. Această realitate, documentată de studii de piață și literatură, reclamă mecanisme mai solide de conectare a informației financiare cu factorii nonfinancieri care determină performanța viitoare. Reforma europeană (Directiva CSRD și standardele ESRS) schimbă paradigma raportării, introducând dubla materialitate și cerințe de asigurare limitată a informațiilor de sustenabilitate. În practică, multe resurse intangibile relevante privind factorii ESG (brevetele verzi, sistemele IT de conformitate, capitalul uman) rămân nereflectate în bilanț,

dar vor trebui raportate în declarațiile de durabilitate — ceea ce impune alinierea proceselor contabile cu guvernanta datelor ESG și cu calendarul de conformare la nivelul UE.

Din perspectiva implementării, EFRAG a publicat ghiduri neobligatorii pentru evaluarea materialității, lanțul valoric și lista de seturi de date de raportat, iar în 2025 a lansat consultarea publică pentru simplificarea standardelor, vizând reducerea poverii legate de raportare și creșterea interoperabilității. Pentru profesioniști, aceste documente trasează pașii de proiectat, responsabilitățile și controalele interne necesare integrării datelor ESG în raportarea financiară.

Pe frontul contabil internațional, inițierea revizuirii ample a IAS 38 de către IASB și evoluțiile recente ale US GAAP (de exemplu, simplificarea testului de depreciere a goodwillului prin ASU 2017-04) indică o convergență graduală spre principii mai operaționale și o transparență sporită a performanței postachiziție. În paralel, IFRS 13 rămâne cadrul pentru evaluarea la valoarea justă acolo unde aceasta este permisă sau cerută, dar aplicarea pentru activele intangibile fără piețe active reclamă o documentație riguroasă, ipoteze testabile și guvernanta modelării.

Privind înainte, armonizarea contabilității activelor intangibile cu raportarea de sustenabilitate presupune delimitări mai clare între cheltuieli și active pentru dezvoltări interne cu relevanță ESG, metodologii de evaluare care îmbină tehnicile de venit, cost și piață cu scenarii de risc climatic și legate de capitalul uman, indicatori comuni financiari-ESG guvernați prin controale interne și asigurare, o guvernanta corporativă care tratează activele intangibile drept active informaționale strategice. Actualizarea din 2023 a Principiilor G20/OCDE de guvernanta corporativă întărește legătura dintre sustenabilitate, transparență și încrederea piețelor — cadrul instituțional în care această armonizare trebuie să se materializeze.

Bibliografie

1. Arjaliès, D.-L., Mundy, J. (2013), *The Use of Management Control Systems to Manage CSR Strategy: A Levers of Control Perspective*, Management Accounting Research, vol. 24, nr. 4, pp. 284–300, <https://doi.org/10.1016/j.mar.2013.06.003>.
2. Barth, M.E., Cahan, S.F., Chen, L., Venter, E.R. (2017), *The Economic Consequences Associated with Integrated Report Quality: Capital Market and Real Effects*, Accounting, Organizations and Society, vol. 62, pp. 43–64.
3. Eccles, R.G., Ioannou, I., Serafeim, G. (2014), *The Impact of Corporate Sustainability on Organisational Processes and Performance*, Management Science, vol. 60, nr. 11, pp. 2835–2857, <https://doi.org/10.1287/mnsc.2014.1984>.
4. Eccles, R.G., Klimenko, S. (2019), *The Investor Revolution*, Harvard Business Review, vol. 97, pp. 106–116.
5. Eccles, R.G., Krzus, M.P. (2018), *The Nordic Model: An Analysis of Leading Practices in ESG Disclosure*, Nordic Journal of Business, vol. 67, nr. 2, pp. 4–26.
6. Lev, B., Gu, F. (2016), *The End of Accounting and the Path Forward for Investors and Managers*, Wiley, Hoboken, New Jersey, <https://doi.org/10.1002/9781119270041.fmatter>.
7. Nicolaescu, C., Veress, M. (2024), *Aspecte teoretice și practice privind tratamentul contabil al brandurilor/mărcilor ca imobilizări necorporale*, CECCAR Business Review, nr. 9, pp. 2–10, <http://dx.doi.org/10.37945/cbr.2024.09.01>.
8. Reilly, R.F., Schweihs, R.P. (2016), *Guide to Intangible Asset Valuation*, Second Edition, Wiley, Hoboken, New Jersey.
9. Bursa de Valori București (2022), *Corporate Governance Code*, <https://www.bvb.ro>.
10. Bursa de Valori București (2022), *ESG Reporting Guidelines*, https://www.bvb.ro/info/Rapoarte/Ghiduri/ESG_Reporting_Guidelines.pdf.
11. Bursa de Valori București (2024), *Code of Corporate Governance — Revised Version for Public Consultation During 5 Aug – 22 Sep 2024*, https://bvb.ro/press/2024/CGC/First%20draft%20CG%20Code%20revised_02082024_for%20public%20consultation_cleanr.pdf.

12. CECCAR (2024), *Noi reglementări referitoare la raportarea privind durabilitatea*, CECCAR Business Magazine, nr. 4, <https://www.ceccarbusinessmagazine.ro/noi-reglementari-referitoare-la-raportarea-privind-durabilitatea/a/2jeqY5XM6frlweSW1Qsk>.
13. Deloitte (2022), *Internal Audit and ESG: Bridging Risk and Strategy*, Deloitte Insights, <https://www.deloitte.com/us/en/insights.html>.
14. EFRAG (2024a), *Implementation Guidance 1: Materiality Assessment*, Brussels, Belgium, <https://www.efrag.org/en>.
15. EFRAG (2024b), *Implementation Guidance 2: Value Chain*, Brussels, Belgium, <https://www.efrag.org/en>.
16. EFRAG (2024c), *Implementation Guidance 3: ESRS Datapoints*, Brussels, Belgium, <https://www.efrag.org/en>.
17. EFRAG (2025), *Revised ESRS Exposure Drafts — Public Consultation (Quick Fix)*, Brussels, Belgium, <https://www.efrag.org/en>.
18. FASB (2017), *ASU 2017-04: Intangibles — Goodwill and Other (Topic 350): Simplifying the Test for Goodwill Impairment*, Norwalk, California, <https://www.fasb.org/>.
19. IFRS Foundation (n.d.a), *IAS 38 Intangible Assets*, <https://www.ifrs.org/issued-standards/list-of-standards/ias-38-intangible-assets/>.
20. IFRS Foundation (n.d.b), *IFRS 3 Business Combinations*, <https://www.ifrs.org/issued-standards/list-of-standards/ifrs-3-business-combinations/>.
21. IFRS Foundation (n.d.c), *IFRS 13 Fair Value Measurement*, <https://www.ifrs.org/issued-standards/list-of-standards/ifrs-13-fair-value-measurement/>.
22. IFRS Foundation (2024), *IASB Launches Comprehensive Review of Accounting for Intangibles*, London, UK, <https://www.ifrs.org/news-and-events/news/2024/04/iasb-launches-comprehensive-review-accounting-for-intangibles/>.
23. KPMG (2022), *ESG Reporting: Practical Challenges and Market Trends*, KPMG International, <https://kpmg.com/ro/ro/home.html>.
24. Ocean Tomo (2020), *Intangible Asset Market Value Study*, Chicago, <https://oceantomo.com/intangible-asset-market-value-study/>.
25. OECD (2023), *Leaders Endorse Revised G20/OECD Principles of Corporate Governance to Promote Corporate Sustainability, Market Confidence and Financial Stability*, Paris, France, <https://www.oecd.org/en/about/news/press-releases/2023/09/leaders-endorse-revised-g20-oecd-principles-of-corporate-governance-to-promote-corporate-sustainability-market-confidence-and-financial-stability.html>.
26. PwC (2023), *ESG: Practical Insights on Intangible Assets and Reporting*, <https://www.pwc.com/>.
27. Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 322/16.12.2022.
28. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, publicat în Monitorul Oficial nr. 963/30.12.2014, cu modificările și completările ulterioare.
29. Ordinul ministrului finanțelor nr. 85/2024 pentru reglementarea aspectelor referitoare la raportarea privind durabilitatea, publicat în Monitorul Oficial nr. 75/26.01.2024, cu modificările ulterioare.
30. Regulamentul delegat (UE) 2023/2772 al Comisiei din 31 iulie 2023 de completare a Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele de raportare privind durabilitatea, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 2023/2772/22.12.2023.